

Rožnberger in Brane Kovič obravnavata vlogo upravljanja identitete muzeja skozi vizualno podobo in Nina Zdravič Polič pa utemeljuje, zakaj je prišlo v muzejih do uveljavljanja uporabe načel marketinga.

Zadnje poglavje Priročnika je edini povsem teoretični prispevek dr. Mihaela Klineta. V prispevku *Celostni model skrbništva, marketinga in znamčenja muzeja* razširi razpravo na uporabo širšega modela marketinga in znamčenja muzejev.

Knjiga zapolnjuje vrzel na področju muzealske stroke kot tudi na področju marketinga, marketinškega komuniciranja in znamčenja. Koristila bo vsem, ki raziskujejo, načrtujejo, izvajajo, kontrolirajo in vrednotijo rezultate poslanstva, vizije, strategije, opredeljenih širokih poslovnih in ozkih specialističnih ciljev v muzejih in galerijah.

VOLPI LISJAK, Bruno: *O zgodovini in dediščini slovenskega morskega ribištva*. Ljubljana: Slovenski etnografski muzej; Križ: Ribiški muzej tržaškega primorja, 2013, 150 str., ilustr. (Zbirke s te ali one strani? = Collezioni di qua o di là del confine?; 5)

Peta knjiga iz *Zbirke s te ali one strani?*, s katero se predstavljajo slovenski muzeji z “druge strani meje”, prinaša zanimiv pregled več kot tisočletnega avtohtonega slovenskega ribištva med Trstom in Timavo, ki je v letih po drugi svetovni vojni povsem zamrlo. Nanj nas veže spomin, ujet v Ribiškem muzeju tržaškega primorja v Križu pri Trstu. V knjigi se seznanjamo z vzponom in zatonom slovenskega ribištva na Tržaškem, prinaša pa tudi bogat pregled najbolj značilnih načinov ribolova, plovil in druge kulturne dediščine, ki je povezana z morjem. Katalog muzejskih predmetov, rib in upodobitve ribiških naprav iz 19. stoletja zaokrožujejo bogato ilustriran katalog, ki je dragocen pričevalec tega dela slovenske zgodovine.

Knjiga *O zgodovini in dediščini slovenskega morskega ribištva* je torej okvir in dopolnitev stalne razstave v Ribiškem muzeju tržaškega primorja v Križu pri Trstu. Slikovita vasica na kraškem robu je bila do druge vojne skupaj s sosednjimi vasi območje slovenskega ribištva in simbol odprtosti Slovencev proti širnim morskim obzorjem. Njihovo življenje je bilo namreč od naselitve tesno povezano z ribištvom in drugimi dejavnostmi, te pa so v muzeju prikazane s pričevalnimi predmeti in dokumenti, ki jih je za razstavo pripravila restavratorska ekipa Slovenskega etnografskega muzeja. Razstavo in katalog je vsebinsko in oblikovno

zasnoval kapitan Bruno Volpi Lisjak, kleni tržaški Slovenec, ki ob podpori Kulturnega društva Ribiški muzej tržaškega primorja že desetletja poskuša ozavestiti to plat naše pozabljene zgodovine in Slovence samozavestno vrniti na prizorišče pomorskih dogajanj.

Kot se Slovenski etnografski muzej ponaša s svojo *čupo*, starodavnim morskim drevakom naših prednikov iz Nabrežine pri Trstu, ki je edini ohranjen primerek te vrste in je zato na ogled na stalni razstavi *Med naravo in kulturo*, bi morali biti Slovenci ponosni na svojo pomorsko zgodovino in z njo povezanim življenjem. Njuno spoznavanje na straneh kataloga naj prispeva k boljšemu zavedanju obmorskih korenin in z njimi povezane identitete Slovencev, ki je bila najbolj zanemarjena prav v zadnjem stoletju.